

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/2/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123240998
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6123240998.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: A. B. C., D., so sídlom v E., F. XXXX/XXX, IČO: XX XXX XXX, zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ Gabriela s. r. o., so sídlom v Trenčíne, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v F., C. XX, právne zastúpená: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom v Žiline, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 15.130,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. októbra 2023, č. k. 27Csp/22/2023-107, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 15.130,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 13.901,33 eur od 24.12.2022 do zaplatenia s tým, že žalovanej sa povoľuje splácanie dlhu v mesačných splátkach po 250,- eur, splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobca m á nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 15.130,91 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 13.901,33 eur od 24.12.2022 do zaplatenia. Žalovanej povolil splácanie dlhu v mesačných splátkach splatných do 25. dňa v kalendárnom mesiaci, v sume 305 eur, a to počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod sankciou straty výhody splácania v splátkach, v prípade omeškania čo i len s jednou splátkou. Výrokom II. rozhodol, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 488, § 489, § 491 ods.1, 2, 3, § 657, § 565, § 1 ods.1, 2, § 9 ods.2 písm. k/, § 11 ods.1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú k zaplateniu sumy 15.130,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 13.901,33 eur od 24.12.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 17.04.2018 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úvere č. XXXXXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 20.000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v pravidelných 96 splátkach vo výške 302,43 eur mesačne. Išlo o účelový úver, pričom časť úveru slúžila k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č. 1. Dohodnutá výška úrokovej sadzby bola 9,95 % ročne, výška RPMN bola 10,4 %, priemerná hodnota RPMN 8,58%. Dátum prvej splátky bol

stanovený na deň 23.06.2018. Úhrada nasledujúcich splátok vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Termín konečnej splatnosti bol 15.05.2026. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola 29.033,28 eur. Splátky boli podrobne rozpisané v splátkovom kalendári na strane 2 zmluvy a príloha č. 1 (č.l. 60) špecifikovala peňažné záväzky žalovanej, na splatenie ktorých bola použitá časť istiny poskytnutej pôžičky. Ako vyplynulo z výpisu čerpania splátok a úhradu (č.l. 30), žalovaná uhradila sumu 11.502,34 eur do podania žaloby. Súd prvej inštancie posúdil predmetnú zmluvu o pôžičke za platne uzatvorenú, ktorá zároveň bola zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na ktorú bolo potrebné aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním jednotlivých splátok pôžičky, preto si žalobca v tomto konaní uplatnil právo na vrátenie nevrátenej časti istiny poskytnutej pôžičky spolu s úrokom, teda na zaplatenie nezaplatených splátok spotrebiteľského úveru. Žalobca súdu predložil výzvu zo dňa 02.11.2022, doručení žalovanej dňa 10.11.2022, na úhradu omeškaných splátok v sume 936,29 eur, v ktorej bola žalovaná zároveň upozornená na možnosť zosplatnenia budúcich splátok. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 08.12.2022 bola žalovaná vyzvaná na splatenie celého úveru vo výške 15.181,91 eur do 15 dní od spísania výzvy (č.l. 28). Výzva bola žalovanej doručená dňa 15.12.2022 (č.l. 63). Žalovaná túto skutočnosť nerozporovala, preto námietku žalovanej, že žalobca nemohol v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru považoval za nedôvodnú. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal dôvodnosťou námietky žalovanej, ktorá spočívala v neuvedení predpokladov použitých pre výpočet RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z. Súd prvej inštancie sa v tomto smere pridržiaval obrany žalobcu, ktorá spočívala v tom, že všetky predpoklady boli uvedené v samotnej zmluve, pričom zo žiadneho ustanovenia zákona vyplýva, že by zmluva mala obsahovať vzorec, podľa ktorého bola RPMN vypočítaná. V uvedenom žalobca poukázal na názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v uznesení 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, s ktorým sa plne stotožnil aj súd prvej inštancie, preto túto námietku žalovanej vyhodnotil ako nedôvodnú. Rovnako nedôvodnú považoval aj námietku žalovanej, ktorá dôvodila, že žalobca pri uzatváraní zmluvy neskúmal bonitu žalovanej. Uvedené vyvrátil žalobca vo vyjadrení k odporu, keď preukázal, že bonitu žalovanej posúdil z dokladov ako úverová správa z registrov dlžníkov, z výpisov z bankového účtu žalovanej za účelom preukázania príjmu a výdavkov, výplacných pásov, z ktorých vyplynul príjem žalovanej. K uvedenému predložil aj listiny, z ktorých vychádzal. Žalovaná ďalej namietala, že poskytnutie úveru na refinancovanie iných úverov je neplatným právnym úkonom, nakoľko žalobca nešpecifikoval, aké úvery boli refinancované a v akej výške. Súd prvej inštancie k uvedenému dodal, že žalobca doložil Prílohu č. 1 k úverovej zmluve, z ktorej vyplýva presná výška a špecifikácia refinancovaných úverov. Preto súd prvej inštancie rozhodol o splnení povinnosti žalovanej na zaplatenie sumy 15.130,91 eur (čo predstavovalo sumu istiny neuhradených splátok do zosplatnenia vo výške 753,14 eur, úrok do zosplatnenia v sume 1.229,58 eur a zosplatnená istina vo výške 13.148,19 eur) ako aj úrokov z omeškania v zákonnej výške, ktoré si žalobca takisto uplatnil, konkrétne od 24.12.2022, čo bol deň v ktorom už bola žalovaná v omeškaní (dňa 09.12.2022 bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru). V deň vzniku omeškania boli úroky z omeškania stanovené v zmysle citovaného ustanovenia § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka vo výške 7,5 % ročne. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 7,5 % ročne zo sumy 13.901,33 eur (nezaplatená istina do zosplatnenia úveru v sume 753,14 eur + istina po zosplatnení 13.148,19 eur) od 24.12.2022 do zaplatenia. Keďže podaním právneho zástupcu žalovanej doručeným súdu prvej inštancie dňa 17.10.2023 žiadal splácanie dlžnej sumy v splátkach po 200 eur zročných k 25. dňu v mesiaci s ohľadom na výdavky a finančnú situáciu žalovanej, súd prvej inštancie povolil žalovanej splácanie dlhu v splátkach po 305 eur, a to s ohľadom na jej majetkové pomery (príjem žalovanej vo výške cca 1.560 eur), splácanie ďalších úverov (300 eur mesačne v H. I., 120 eur mesačne pôžička D., D., 60 eur platí za telefónne služby, 150 eur mesačne platí za cestovné, 250 eur prispieva na bývanie, úver spoločnosti C., D.), ako aj na výšku mesačnej splátky úveru, ktorá bola dohodnutá v sume 302,43 eur. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 a § 262 ods. 2 CSP tak, že žalobca bol so žalobou úspešný v celej časti, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a priznal jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Dôvodila tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. b/, f/ a h/

CSP). Podľa žalovanej nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívali v tom, že konajúci súd nevyhodnotil zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov, mal preukázané splnenie podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a tiež, že žalobca dostatočným spôsobom skúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Za porušenie práva na spravodlivý proces žalovaná považovala tú skutočnosť, že súd postupoval v rozpore s ustanoveniami CSP a nevyžiadal si stanovisko od žalobcu k možnosti uhradenia dlžnej sumy v mesačných splátkach a rozhodol o splátkach podľa vlastnej úvahy. Priznaná mesačná splátka vo výške 305 eur je pre žalovanú neakceptovateľná, nakoľko by jej spôsobila existenčné problémy. Rovnako v zmysle vyššie uvedenej odvolacej námietky namietala, že nebola vyzvaná na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu zo strany žalovanej, ale dvakrát po sebe vyzýval súd žalovanú na vyjadrenie sa k žalobe. Ďalej namietala, že zmluva o úvere neobsahuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti jednorazového splatenia úveru, nakoľko podľa ustanovenia zmluvy o úvere v znení: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru)“, nepredstavuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobkyne, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Keďže žalobkyňa nepostupovala pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nebola oprávnená požadovať jednorazové splatenie dlhu a nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú bezprostredne tri roky späťne od doručenia žalobného návrhu, tieto splátky pokiaľ neboli uhradené sú premlčané a zároveň žalobkyňa nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Dôvodila tým, že žalobca si vôbec neanalyzoval domáci rozpočet žalovanej, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch . V prípade hrubého porušenia povinnosti sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V tomto poukázala napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/2/2019-106 zo dňa 27.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Bola presvedčená, že zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. d/ ZoSÚ - dobu trvania zmluvy a zároveň zmluva riadne nevymedzuje ani všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Z jednotlivých veličín rovnice pre výpočet RPMN, sú pre jej výpočet dôležité veličiny ako výška úveru, dátum čerpania úveru, výška splátky, frekvencia splátok, dátum prvej splátky, dátum poslednej splátky, prípadne ak existujú iné náklady spojené s úverom, ktoré nie sú zahrnuté v splátkach úveru, výška týchto nákladov a dátum ich splatnosti, pričom z vyššie uvedených predpokladov v zmluve nie sú dostatočne jasne a zrozumiteľne, bez toho, aby sa spotrebiteľ k nim nemusel dopracovávať ich vyvodzovaním a vypočítavaním, dátum čerpania úveru, výška splátky a dátum poslednej splátky úveru. Zo zmluvy nebolo preukázané, kedy došlo reálne k poskytnutiu úveru. Žalobca ako dôkaz o doručení výzvy na splatenie dlžnej sumy predložil poštový podací hárok, ktorý však nepreukazuje doručenie ani snahu o doručenie poštovej zásielky a vôbec z neho nebolo zrejmé, že preukazuje podanie tejto výzvy na poštovú prepravu. Poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín. K tomuto poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.03.2022 sp. zn. 17CoCsp/5/2022.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Tvrdil, že všetky skutočnosti, ktoré sa zdali žalovanej sporné v konaní preukázal, čím uniesol dôkazné bremeno tvrdenia v merite veci. Súd na základe rozhodnutia v prospech žalobcu potvrdil jeho nárok uplatňovaný v konaní. Žalobca sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu v predmetnej veci a uviedol, že rozhodol v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami. Skutočnosti, ktoré žalovaná uviedla v odvolaní neustále predostiera počas celého konania. Žalovaná neuviedla žiadne nové skutočnosti, ku ktorým žalobca pokladá za nevyhnutné vyjadriť sa, nakoľko už boli zodpovedané v priebehu prvoinštančného konania.

4. Žalovaná v replike k vyjadreniu žalobcu uviedla, že konajúci súd zaslal vyjadrenie žalobcu k podanému odvolaniu zo strany žalovaného priamo žalovanej formou listovej zásielky poštou a nie do elektronickej schránky právneho zástupcu žalovanej, pričom z konania súdu nebolo zrejmé, prečo neakceptuje právne

zastúpenie žalovanej. Nad rámec tvrdeného doplnila, že zo strany žalobcu neboli uvedené žiadne nové skutočnosti a preto zotrvala na všetkých doterajších vyjadreniach.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebný v napadnutej časti, čo do výšky mesačných splátok peňažného plnenia podľa § 388 CSP zmeniť a vo zvyšnej časti v zmysle § 387 ods.1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

6. V posudzovanej veci súd prvej inštancie vyhovel žalobe, prostredníctvom ktorej sa žalobca domáhal zo strany žalovanej ako dlžníka zaplataenia zostatku nesplateného úveru poskytnutého žalovanej na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 17.04.2018 a to v celkovej výške 15.130,91 eur spolu s prísl. úrokom z omeškania a náhrady trov konania, vyhodnotiac v konaní produkovanú obranu žalovanej ako nedôvodnú. Súčasne vzhľadom na plný úspech žalobcu, tomuto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Žalovaná uplatnila odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods.1 písm. b/, f/ a h/ CSP, keď namieta nesprávne skutkové a právne závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, v konkrétnostiach, že súd nevyhodnotil Zmluvu o úvere za bezúročnú a bezpoplatkovú, splnenie podmienok pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka a zákonnej povinnosti žalobcu (veriteľa) skúmať v potrebnom rozsahu bonitu žalovanej pred uzatvorením zmluvy (§ 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 z. z.). Tvrdí porušenie práva na spravodlivý proces tou skutočnosťou, že súd postupoval v rozpore s ustanoveniami CSP, keď rozhodol o splátkach podľa vlastnej úvahy bez vyjadrenia žalobcu, pričom výška priznanej mesačnej splátky vo výške 305 eur je pre žalovanú neakceptovateľná.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vymedzeného odvolacími dôvodmi žalovanej je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti žaloby, ako aj výroku, ktorým bolo rozhodnuté o nároku na náhradu trov konania (výrok I. a II.).

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

10. Nesprávny skutkový záver - odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie nepostupuje pri hodnotení dôkazov podľa § 191 CSP. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Pri hodnotení dôkazov v súdnom konaní platí zásada voľného hodnotenia dôkazov sudcom z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Nesprávne hodnotenie dôkazov by bolo možné vytknúť súdu prvej inštancie len v prípade, ak by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli v konaní najavo, prípadne, že by si nepovšimol rozhodné skutočnosti, ktoré neboli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli v konaní najavo, prípadne preto, že v hodnotení dôkazov, či poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán, alebo vyšli najavo inak z hľadiska ich závažnosti, zákonnosti, pravdivosti alebo vierohodnosti, je logický rozpor.

11. Nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd pochybí pri aplikácii práva na zistený skutkový stav, teda prípad, kedy bol skutkový stav posúdený podľa iného právneho predpisu, než ktorý správne mal byť použitý, alebo ak síce bol aplikovaný správne určený právny predpis, ale súd ho nesprávne interpretoval (nesprávne vyložil podmienky všeobecne vyjadrené v hypotéze právnej normy a v dôsledku toho nesprávne aplikoval vlastné pravidlo, stanovené dispozíciou právnej normy).

12. Odvolateľka produkuje ťažiskové vecné námietky, prostredníctvom ktorých spochybňuje vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia v rozsahu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, nesprávne posúdenie povinnosti žalobcu danej ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a tiež otázku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru z dôvodu absencie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a k/zákona č. 129/2010 Z. z. (doba trvania zmluvy a predpoklady na výpočet RPMN).

13. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, ktorým na strane spotrebiteľa privedie stav straty výhody splátok a zároveň stanovuje kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená, pričom právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou trvá. Druhá kumulatívna podmienka je povinnosť dodávateľa pred jednorazovým zosplatením pohľadávky upozorniť spotrebiteľa na výkon tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatením pohľadávky. Povinnosť dodávateľa adresovanou písomnosťou upozorniť spotrebiteľa, je dodávateľ povinný splniť vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva.

14. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

15. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi žalobcom a žalovanou vznikol záväzkový vzťah titulom uzavretej úverovej zmluvy, predmetom ktorej bol záväzok poskytnúť žalovanej účelový úver v sume 20.000 eur, ktorého časť úveru slúžila k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č. 1 Zmluvy. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 302,43 eur. Podľa prílohy č. 1 k úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 17.04.2018 žalobca poskytne bez žiadosti o čerpanie úveru zo strany žalovanej časť istiny úveru účelovo na predčasné splatenie peňažných záväzkov žalovanej voči spoločnosti A. B. C., D., zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.07.2017 vo výške istiny 13.561 eur, spoločnosti B. J. A., D. zo Zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.05.2014 vo výške istiny 2.350 eur, voči spoločnosti A. B. C., D., zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.05.2017 vo výške istiny 341 eur a voči spoločnosti I. E. E. J. C., zo Zmluvy č. XXXX XXXX XXXX XX vo výške 3.354 eur. Súčasťou textu Zmluvy o úvere zo dňa 17.04.2018 boli aj ustanovenie úverových podmienok z mysle ktorých, za splnenia dohodnutých podmienok (najmä z prípade porušenia vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru). V § 2 Hlavy 6. Úverových zmluvných podmienok, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sa dohodlo, že v prípade, ak sa žalovaná oneskorí s platením aspoň troch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, musí žalobcovi celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru). V konaní bolo nesporné, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy úverových podmienok s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok.

16. V konaní nebolo sporné (a v odvolaní to nespochybňuje ani žalovaná), že žalobca uzatvoril úverovú zmluvu so žalovanou ako fyzickou osobou - nepodnikateľom, pri ktorej nebolo preukázané ani tvrdené, že by jej žalobca úver poskytol alebo finančné prostriedky z úveru boli využívané na účely výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania žalovanej. Žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy naplnil legálnu definíciu veriteľa podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. a žalovaná definíciu spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. Hoci zmluva o úvere je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku a jedná sa absolútny obchod, ide zároveň o zmluvu spotrebiteľskú, preto na predmetnú vec dopadá právna ochrana vyplývajúca z ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ostatných predpisov na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na predmet a obsah zmluvy ako aj povahu

subjektov, ktoré úverovú zmluvu uzatvorili, bolo potrebné zmluvu uzatvorenú stranami posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. Na zmluvný vzťah sporových strán bolo preto potrebné vzťahnúť zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ktorý je lex specialis vo vzťahu k Obchodnému zákonníku, ako aj príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

17. Vzhľadom na tento spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, v ktorom majú pôvod v konaní uplatňované nároky žalobcu voči žalovanej, súd prvej inštancie zákonu zodpovedajúcim spôsobom, vychádzajúc z princípu ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľskom právnom vzťahu, posúdiac, že naň dopadajú normy spotrebiteľského práva, podrobil ex offa (tiež vo vzťahu k tvrdeniam žalovanej) prieskumu obsah zmluvy o dotknutom splátkovom úvere aj obsahu spisového materiálu z hľadiska toho, či došlo k platnému zosplateniu úveru (§ 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka), či zmluva netrpí bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou a tiež skúmal (rovnako z hľadiska tvrdení žalovanej), či postupom žalobcu pred uzatvorením zmluvy nedošlo k hrubému porušeniu jeho povinnosti danej ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zo správne aplikovaných ustanovení označeného právneho predpisu platných a účinných ku dňu uzatvorenia dotknutej zmluvy aj vychádzal.

18. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie konštatuje, že v prejednávanej veci došlo k platnému zosplateniu úveru zo strany žalobcu v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Splátky úveru boli dojednané so splatnosťou k 15.dňu v kalendárnom mesiaci. Z výpisu prehľadu čerpania splátok a úhrad žalovanej (viď. čl. 30) vyplynulo, že žalovaná v prospech žalobcu uhradila sumu 11.502,34 eur, pričom zo strany žalovanej došlo k poslednej úhrade 38. splátky a splátky, s ktorými bola žalovaná v omeškaní boli 39. až 42. splátka a pre ktoré došlo k zosplateniu úveru. Veriteľ vyzval žalovaného listom označeným ako Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 02.11.2022 na úhradu dlžnej sumy vo výške 936,29 eur do 15 dní od doručenia výzvy s hrozbou okamžitého jednorazového vrátenia celého úveru spolu s prísl. v prípade neuhradenia dlhu. Výzvu žalovaná prevzala dňa 10.12.2022 (podací hárok č. K.). Dlh nebol žalovanou v lehote uhradený. Výzvou k splateniu celého dlhu zo dňa 08.12.2022 veriteľ žalovanú vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy, a to vo výške 15.181,91 eur, a to najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy. Výzvu žalovaná prevzala dňa 15.12.2022 (podací hárok č. K.). Žalobca dodržal 15-dňovú lehotu na uplatnenie práva zosplatiť celý úver, keď vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 08.12.2022 označeným Výzva k splateniu celého úveru (ku dňu 17.02.2020), ktorý bol žalovanej doručený dňa 15.12.2022. Žalovaná do podania žaloby (tiež rozhodnutia súdu prvej inštancie) neuhradila z dlhu žiadnu sumu. Z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možno len vyvodiť, že upozornenie dodávateľa minimálne 15 dní pred zosplatením celého spotrebiteľského úveru predstavuje adresovanú písomnosť, ktorá sa musí dostať do sféry spotrebiteľa, čo bolo v uvedenom prípade preukázané doručenkou a taktiež z jej obsahu musí byť zrejme upozornenie spotrebiteľa na možnú stratu výhody splátok v prípade nezaplatenia dlžnej čiastky, resp. na možnosť dodávateľa uplatniť právo na okamžité zosplatenie úveru. Z Výzvy na zaplatenie dlžnej sumy jednoznačne vyplýva, že si žalobcu ako dodávateľ splnil povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, žalovanú ako spotrebiteľa upozornil na možné následky v prípade nezaplatenia požadovanej dlžnej čiastky.

19. Pokiaľ žalovaná namietala, že žalobca nepreukázal ani odoslanie ani doručenie výziev vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka odvolací súd sa s touto námietkou nestotožňuje. K výzve zo dňa 02.11.2022 predložil žalobca dva dôkazy. Jednak doporučený list i výpis z elektronického portálu C. E., D. (ePotvrdenka). Doporučený list obsahuje podacie číslo zásielky, dátum, miesto a čas podania, vydanie zásielky, hmotnosť zásielky. Výpis z elektronického portálu C. E., D. obsahuje číslo a dátum podania zásielky, celé meno adresáta, bydlisko adresáta, spôsob a cenu doručenia a špecifikáciu zásielky. V oboch výzvach sa pritom uvádza zhodné podacie číslo, pričom koreluje s dátumom podania na pošte a s hmotnosťou zásielky. Zároveň deklaruje, že zásielka bola doručená (prevzatá) dňa 10.11.2022. Rovnaké dôkazy (doporučený list a ePotvrdenku) žalobca predložil k výzve zo dňa 8.12.2022, doručenej dňa 15.12.2022. Ani odvolací súd preto nemá pochybnosti o doručení týchto výziev, rovnako ako súd prvej inštancie (ktorý výslovne skonštatoval, že uvedená výzva zo dňa 02.11.2022 bola doručená dňa 10.11.2022 a výzva zo dňa 08.12.2022 bola doručená dňa 15.12.2022, v bode 7.11 a 7.12 napadnutého rozsudku). Preukázanie odoslania listín na adresu žalovanej doporučeným listom podporený výpisom z elektronického portálu C. E., D. je podľa odvolacieho súdu dostatočné. Odovzdaním zásielok na poštovú prepravu totiž odosielateľ môže počítat s riadnym doručením adresátovi zásielky, teda i s dôjdením prejavu vôle

odosielateľa adresátovi (v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Tento záver je pritom aj v súlade s judikatúrou, podľa ktorej je podstatné, „aby adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle odosielateľa, a teda aby sa tento prejav vôle dostal do jeho dispozičnej sféry, pričom povinnosťou odosielateľa je preukázať doručenie prejavu vôle do dispozičnej sféry adresáta (teda nie je nutné preukazovať doručenie priamo do vlastných rúk adresáta)“ (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.4.2023, sp. zn. 9 Cdo 295/2021).

20. Neobstojí ani námietka žalovanej, že Zmluva o úvere neobsahuje dohodu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka o možnosti jednorazového splatenia dlhu. V tomto odvolací súd poukázal na obsah predmetnej úverovej zmluvy, v zmysle ktorej zoznámil žalovanú s ustanovením úverových podmienok o zosplatnení úveru. Okrem iného podľa Hlavy 1 § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti A. B. C., a. s. (ďalej Úverové podmienky), tieto úverové podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatváranej medzi Vami a spoločnosťou A. B. C., D. (ďalej spoločnosť). Jedná sa o zmluvné podmienky v zmysle § 273 zák. č. 513/1991 ZB. v platnom znení (ďalej Obchodný zákonník), pričom žalovaná spojím podpisom potvrdila, že tieto úverové podmienky prevzala a oboznámila s a s nimi.

21. Pokiaľ sa týka určenia doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, odvolací súd uvádza, že z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvorenia zmluvy nevyplýva, aby zmluva musela obsahovať konkrétny dátum doby jej trvania t.j. uvedenie dňa, mesiaca a roka trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z predmetnej zmluvy uzatvorenej stranami sporu je zrejmé, že v zmluve bol uvedený konkrétny dátum splatnosti prvej splátky úveru, splatnosť ďalších splátok v zmysle splátkového kalendára, ako aj celkový počet splátok, pričom dátum poskytnutia úveru (čerpania) v zmysle Zmluvy predstavoval deň, kedy bol úver prevedený na špeciálny účet, ktorý bol za týmto účelom zriadený a následne poskytnutý na bežný účet žalovanej (23.04.2018). Z uvedených parametrov je objektívne možné určiť konkrétny termín doby trvania zmluvy resp. konečnej splatnosti úveru, a to aj priemerným spotrebiteľom. Súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. Zn. 7Cdo/277/2021 zo dňa 21.4.2022, podľa ktorého eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení v dobe uzavretia zmluvy umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné uvedenie požadovaných informácií vo vzťahu ku každej náležitosti (t. j. k dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a aj termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru) osobitne, ale len vyjadruje požiadavku na uvedenie „doby, či dĺžky trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ v súlade s článkom 10 ods. 2 písm. c) Smernice. Nakoľko úverová zmluva obsahuje termín konečnej splatnosti úveru dňa 15.05.2026 je podľa názoru odvolacieho súdu uvedená formulácia o dobe trvania zmluvy dostatočne zrozumiteľná na to, aby priemerný spotrebiteľ mohol ľahko stanoviť dobu trvania zmluvy.

22. Pokiaľ ide o posúdenie správnosti záveru súdu prvej inštancie, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v čase uzatvorenia zmluvy (uvedenie predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov) a preto nie je potrebné spotrebiteľský úver považovať zabezúročný a bez poplatkov, je potrebné uviesť, že v tomto sa odvolací súd stotožnil s poukazom súdu prvej inštancie na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.02.2021, sp. zn. 7Cdo/183/2020, v zmysle ktorého zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Obdobne rozhodol aj Najvyšší súd SR vo veciach sp. zn. 1Cdo/205/2021 z 23.11.2022, 9Cdo/37/2020 z 29.03.2022, 5Cdo/55/2020 zo dňa 24.02.2022, 1Cdo/42/2020 zo dňa 27.04.2022. Odvolací súd konštatuje, že v Zmluve sú v rámci základných parametrov úveru uvedené všetky predpoklady potrebné na výpočet RPMN, ktorými sú uvedenie výšky úveru 20.000 eur, výšky mesačnej splátky 302,43 eura, počtu splátok 96, dátum prvej splátky 23.06.2018, termín konečnej splatnosti 15.05.2026, výšky úrokovej sadzby 9,95 % ročne, RPMN 10,4 %, priemerná RPMN 8,58% a celková čiastka úveru 29.033,28 eur.

23. Z vyššie uvedených dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s tvrdením žalovanej o absencii obligatórnych údajov podľa § 9 ods. písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, teda o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

24. Odvolací súd sa zaoberal tiež námietkou žalovanej, či žalobca pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupoval s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z vyššie uvedeného nemožno pochybovať o tom, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď v konaní zisťoval, či žalobca pred poskytnutím úveru skúmal bonitu žalovanej, teda či si splnil vo vyžadovanom rozsahu svoju povinnosť danú ust. § 7 ods. 1 s možným nástupom sankcií daných ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže ide o jednu zo zákonných podmienok, ktorej splnenie pri uzatvorení zmluvy vyžaduje právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka).

25. Z obsahu spisového materiálu v danej veci vyplýva, že žalobca disponoval internými informáciami o výške príjmu žalovanej v čase pred uzatvorením dotknutej úverovej zmluvy, ktorý mesačný čistý príjem mal predstavovať čiastku cca 1.600,- Eur, ktoré skutkové tvrdenie žalobcu, žalovaná (dostupnosť tejto informácie či jej pravdivosť) v priebehu konania nepoprela. Žalobca tiež tvrdil, že mal pred uzatvorením zmluvy informácie o osobných pomeroch žalovanej (rozvedená, bezdetná, býva u rodičov), ktoré skutkové tvrdenie rovnako žalovaná nepopiera. Žalobca skutočnosť preukazoval predložením interných dokumentov o posúdení bonity žalovanej, výpisov z bankového účtu za účelom preukázania príjmov a výdavkov žalovanej, z výplatných pások od zamestnávateľa žalovanej za minulé obdobie (12/2017, 1/2018,2/2018,3/2018). Rovnako žalovaná netvrdí v rozhodnom čase existenciu či už vyživovacích povinností, alebo takých pravidelných mesačných nákladov na jej strane (nad rámec zisteného úverového zaťaženia), ktoré by boli spôsobilé obraz jej bonity spochybníť. Žalobca v priebehu konania tiež predložil za účelom preukázania skúmania bonity žalovanej pred uzatvorením zmluvy výsledok dopytu do úverového registra (úverová správa z registrov dlžníkov), z ktorého vyplynulo, že žalovaná pred poskytnutím úveru okrem žalobcom poskytnutého úveru má ešte 7 existujúcich kontraktov (tri splátkové, jeden nesplátkový a tri kreditné karty). Existujúce záväzky žalovanej v tom čase predstavovali kumulatívne mesačné splátky úverov 647,78,- eur. Odvolací súd sa zároveň domnieva, že niektoré existujúce záväzky žalovanej, ktoré bola povinná splácať spolu s ďalším(v tomto konaní poskytnutým) úverom pred uzatvorením zmluvy vzhľadom na zostatkovú hodnotu a výšku mesačnej splátky, sú v súčasnosti splatené. Z dostupných skutočností tak vyplýva, že žalobcu mal z vyššie uvedených informácií možnosť získať objektívny obraz o finančnej situácii žalovanej, s možnosťou analýzy pri disponibilite informácie o výške v tom čase aktuálneho príjmu žalovanej, ktoré tvrdenie tento v konaní nepoprela, a to je podľa názoru odvolacieho súdu ťažiskové, mal prehľad o jej komplexnom úverovom zaťažení, kedy aj bez ďalšej podrobnej analýzy, či zisťovania doplnkových informácií je zrejmé, že poskytnutím úveru zo strany žalobcu za daných podmienok (výška splátky) nedochádzalo k navýšeniu mesačného úverového zaťaženia žalovanej, ale naopak k jeho poníženiu, keďže po vyplatení štyroch záväzkov, ktorých celková čiastka istiny tvorila u žalovanej väčšinu poskytnutého úveru , došlo týmto spôsobom k poníženiu úverového zaťaženia žalovanej nie v zanedbateľnej výške. Pravdou je, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje (vychádzajúc z jeho znenia) skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, teda vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti dodávateľa, avšak v tomto prípade vzhľadom na okolnosti podľa názoru odvolacieho súdu nemožno hovoriť vo vzťahu k žalobcovi o porušení jeho povinnosti skúmať bonitu žalovanej ani s prihliadnutím na jeho odbornú starostlivosť takej intenzity, aby bola spôsobilá k záveru o hrubom porušení jeho zákonnej povinnosti danej ustanovením § 7 ods. 1. Tento mal k dispozícii zistenia o výške príjmu žalovanej, jej osobných pomeroch, ktoré tvrdenia žalovaná nepopiera a zároveň neprodukuje v rozhodnom období existenciu prítomnosti ďalších skutočností na jeho strane, ktoré by jeho bonitu mohli výrazne ovplyvniť, potencionálny veriteľ tiež mal vedomosť o jej komplexnom úverovom zaťažení (výstupy do úverového registra) a pri zjavnom fakte, že v dôsledku poskytnutia úveru tak žalovaná z hľadiska mesačného zaťaženia mala byť na tom dokonca lepšie, nemožno mu vyčítať, že tento substrát poznatkov považoval za postačujúci pre záver o dôvodnom predpoklade, že žalovaná si bude môcť vzhľadom na svoj príjem, svoje zmluvné povinnosti plniť (o to viac, keď bez poskytnutia úveru by jej mesačná záťaž zostala vyššia). Nezodpovednosť dlžníka v podobe zlej finančnej disciplíny, ktorú reálne nebol dôvod so zreteľom na výšku príjmu a zníženie mesačného úverového zaťaženia potencionálneho dlžníka predpokladať, však nemôže byť bez ďalšieho (bez existencie relevantných okolností ktoré však v danej veci zistené neboli) pripísaná na ťarchu veriteľa, keďže aj ochrana spotrebiteľa má svoje zákonné aj racionálne limity. Žalovaná s poukazom na predchádzajúci počet úverov nebola v obdobných vzťahoch „nováčikom“, preto pri minimálnej obozretnosti a aktivite, či zodpovednom plnení si povinností mohla dôsledkom spojeným so zosplatením úveru predísť.

26. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že okolnosti danej veci neindikujú k dôvodnosti námietky žalovanej o nesplnení vo vyžadovanom rozsahu povinnosti žalobcu (resp. jej hrubé porušenie) predpísanej mu ust. § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., čím je aj následná polemika o nástupe sankcií s porušením takejto povinnosti či už v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, či nemožnosti jeho zosplatenia bezpredmetnou.

27. Dôvodom pre zmeňujúce rozhodnutie odvolacieho súdu v jeho vyhovujúcej časti (výroku I.) je opodstatnená argumentácie žalovanej, týkajúca sa povolenej výšky splátky splatnosti peňažného plnenia.

28. V konkrétnostiach danej veci žalovaná bola zaviazaná napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie zaplatiť žalobcovi 15.130,91 eur s prísl., čo jej súd povolil splácať v mesačných splátkach po 305,- eur pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky, ktoré rozloženie splátok odvolací súd považuje za hraničné s udržateľnosťou vo svetle pomerov žalovanej, kedy jej zaplatenie jednorazovo, či vo väčších, ako skutočne minimálnych splátkach, by objektívne bolo spôsobilé žalovanú ohroziť. Konajúci súd je pri určovaní výšky splátok povinný prihliadnuť na príjmy a výdavky, resp. majetkové pomery povinného, na výšku priznaného plnenia, ale aj na hľadisko ochrany oprávneného, teda či zdržaním v plnení súdom ustanovenej povinnosti nebudú nad primeranú mieru dotknuté záujmy oprávneného. Vychádzajúc zo skutočností uvedených právnym zástupcom žalovanej v podaní zo dňa 16.10.2023 spolu s predloženými listinnými dôkazmi, ktoré preukazujú jej finančnú situáciu, ktorá jej umožňuje uhrádzať dlžnú sumu iba v mesačných splátkach po 200 eur zročných k 25. dňu v mesiaci žalovaná uviedla, že býva s rodičmi, ktorým na bývanie prispieva sumou 250 eur, ďalej platí za telefón 60 eur mesačne, za cestovné zaplatí mesačne min. 150 eur, jediným zdrojom príjmu je zárobok vo výške 1500 eur z Rakúska, kde pracuje. Poukazovala na svoje ďalšie úvery. Je evidovaná ako dlžníčka voči viacerým veriteľom, v H. I. s mesačnou splátkou vo výške 300 eur, v D. , D. s mesačnou splátkou vo výške 120 eur, v C., D.. Nemožno pochybovať, že súčasná sociálna situácia žalovanej nie je jediným kritériom pre rozhodnutie súdu o povolení zaplatenia súdom priznaného peňažného plnenia v splátkach. Je potrebné prihliadnuť na skutočnosť uvádzanú žalobcom, že žalovaná od doby poskytnutia úveru vo výške 20.000,- eur, t.j. od roku 2018 zo svojho dlhu zaplatila čiastku 11.502,34 eur. Splátky, ktoré povolil súd prvej inštancie žalovanej na zaplatenie peňažného plnenia (305,- eur mesačne), sú minimálne vyššie ako boli splátky pôvodného úveru 302,43 eur. Na strane druhej vezmúc do úvahy nie zanedbateľný fakt spočívajúci v tom, že žalobca ako oprávnený subjekt je právnickou osobou, a teda na jeho strane rozhodne nemožno hovoriť o vzniku ťaživej situácie v dôsledku skutočností, že by mu žalovaná prisúdenu čiastku mala splácať v splátkach (po 200,- eur) za súčasného zistenia o ďalších finančných plneniach iným veriteľom, odvolací súd nemá pochybnosť o tom, že konkrétne okolnosti indikujú dôvodne v prospech využitia aplikovaného inštitútu splátok dlhu za súčasného záveru, že takto nastavené splácanie nemožno považovať vo vzťahu k žalobcovi za rozporné so zásadou spravodlivosti (čl.2 ods. 1 CSP), ale naopak s ňou súladné, ak žalovanej bola daná možnosť dodržať súdom prvej inštancie nastavenú platobnú disciplínu v mesačných splátkach, ktoré je schopná plniť (aj to za výnimočne životných okolností), pričom samozrejme nemožno opomenúť ani sankciu, ktorá nastupuje pre prípad nedodržania nastaveného platobného režimu v podobe straty výhody splátok, pre prípad čo i len jednej nezaplatenej splátky žalobcovi riadne a včas. Okrem iného je treba podotknúť, že Civilný sporový poriadok ustanovuje, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Pokiaľ žalovaná požadovala povoliť splátky 200,- eur mesačne, žalobca uvedené nenamietal. Odvolací súd preto v časti výšky splátok peňažného plnenia považuje za opodstatnené, aby povolil žalovanej zaplatiť peňažné plnenie žalobcovi v splátkach po 250,- eur mesačne splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci.

29. Zostávajúca ťažisková odvolacia námietka žalovanej spočíva v tom, že súd nevyzval žalovanú na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu zo strany žalovanej. Ani táto námietka nebola dôvodná. Nad rámec toho, odvolací súd upriamil pozornosť na to, že zo strany súdu nedošlo k porušeniu ustanovení CSP, keď doručoval do vlastných rúk prostredníctvom právneho zástupcu žalovanej vyjadrenie žalobcu k odporu žalovanej z čl.44 a nasl. spolu s prílohami a poučením, že má možnosť sa k vyjadreniu protistrany vyjadriť v lehote 10 dní. Uvedené bolo právnenému zástupcovi žalovanej doručené dňa 21.07.2023 (čl. 79).

30. Z tohto dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že žalovanej povolil zaplatiť žalobcovi sumu 15.130,91 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške

7,5 % ročne zo sumy 13.901,33 eur od 24.12.2022 do zaplataenia v mesačných splátkach po 250,- eur, tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku a vo zvyšnej časti rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods.1 CSP potvrdil.

31. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, bolo potrebné podľa § 396 ods. 2 CSP rozhodnúť súčasne o nároku na náhradu trov konania, a to vzniknutých tak na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní.

33. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

34. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a vyslovil, že úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).